Quelle: https://manuscripta.at/?ID=911
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

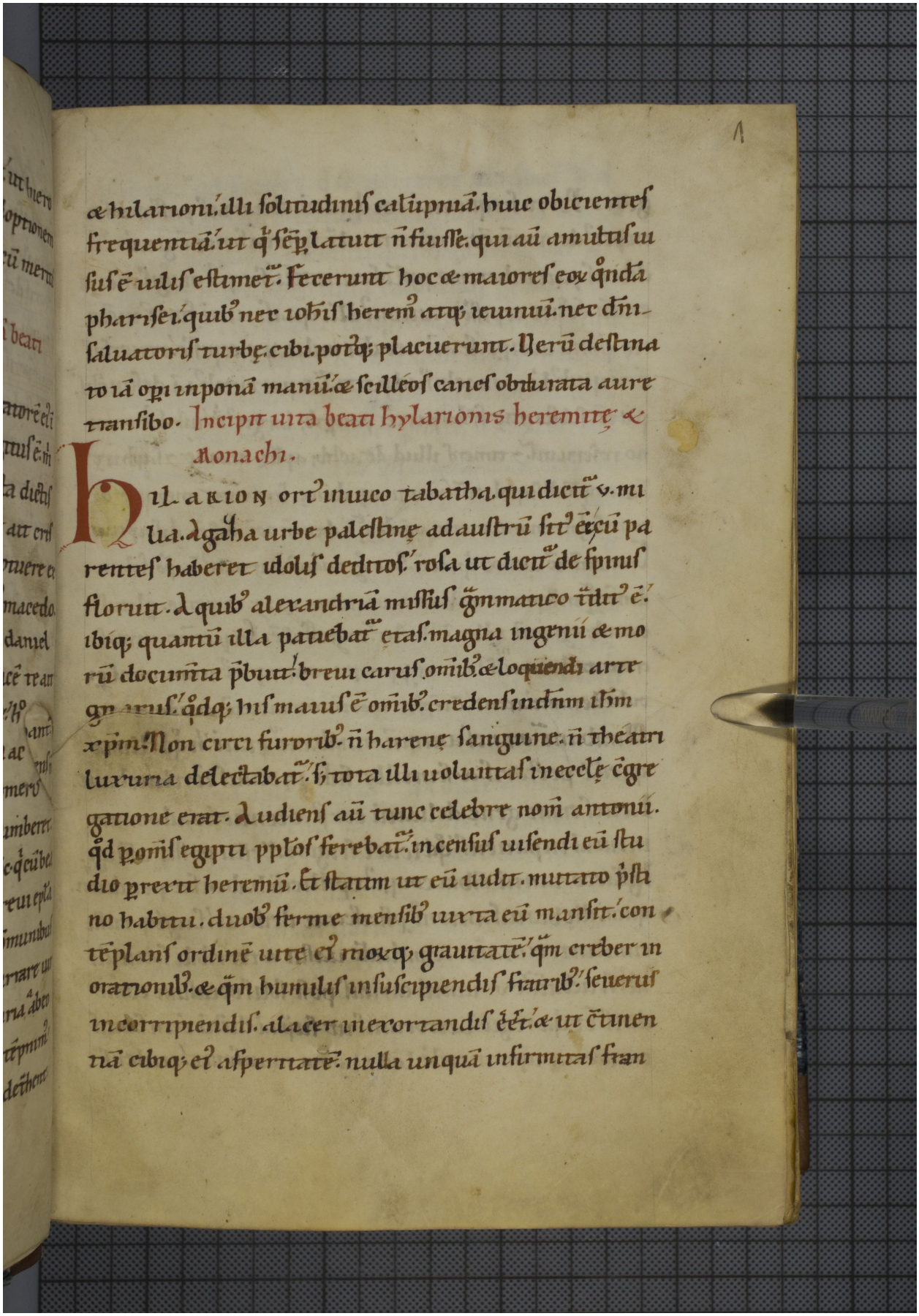

æ hilarioni. illi solitudinis caliginem huic obicientes
frequentiam. ut q̃ sæpe latuit n̄ fuisse. qui aliquam mutus
sus ē uilis estimet. Fecerunt hoc æ maiores eorum quidam
pharisei. quib̃ nec cibis heremi atq; ieunium. nec dñi
saluatoris turbæ. cibi. potq; placuerunt. Verum destina
to iam opi inponam manum. æ scilicet os canes obturata aure
transibo. Incipit uita beati hylarionis heremitæ &
monachi.

Hilarion ortus in uico tabatha. qui dicitur v. mi
lia. a gaza urbe palestinæ ad austrum situs ex ge
rentes haberet idolis dedicatos. rosa ut dicitur de spinis
floruit. a quib̃ alexandriam missus grammatico traditus ē.
ibiq; quantum illa patiebatur ætas. magna ingenii æ mo
rum documenta præbuit. breui carus omib̃ æ loquendi arte
gratus. quidq; his maius ē omib̃ credens in dnm ihm
xpm. Non circi furoribus. n̄ harenæ sanguine. n̄ theatri
luxuria delectabatur. sed tota illi uoluntas in ecclesiæ egre
gatione erat. audiens aliquem tunc celebre nomen antonii.
quod p̃omis egipti pplos ferebatur. incensus uisendi eum stu
dio pgrediit heremum. et statim ut eum uidit. mutato psona
no habitu. duob̃ ferme mensib̃ iuxta eum mansit. con
templans ordinem uitæ eius moresq; grauitatem. quam creber in
orationib̃ æ quam humilis in suscipiendis fratribus. seuerus
in corripiendis. alacer in exortandis erat. æ ut continen
tiam cibiq; eius asperitatem. nulla unquam infirmitas fran